

[Finansministeren.]

drøftet i 1948, og jeg har ikke meget at tilføje. Det er jo således, at overarbejde kan finde sted på mange måder og i relation til mange tidsrum, overarbejde pr. dag eller pr. uge eller for en anden tidsperiode. Skal overarbejde være udført i samme virksomhed, for at der kan ydes skattebegunstigelse? Og hvis det skal det, hvorfor skal så andet overarbejde, som kan være fuldtud lige så samfundsnyttigt, ikke nyde begunstigelse? I det hele taget kan man jo spørge: Hvorfor netop overarbejde for lønmodtagere — selvom jeg godt kan se, at det ved en første betragtning er et meget populært forslag? Hvorfor skal kun dette arbejde nyde skattebegunstigelse og ikke det store arbejde, som udføres indenfor andre erhvervsgræne, og som måske kan være udført i et tidsrum, der strækker sig langt ud over, hvad man ellers kalder normal arbejdstid?

Jeg mener, at det ikke vil være muligt at administrere en lov, der er stillet sådan op; i hvert fald vil det medføre meget store administrationsomkostninger — og det plejer jo ikke netop at være det, den ærede ordfører for forslagsstillerne og hans parti ønsker.

Ordføreren for forslagsstillerne (Viggo Starcke): Som svar på den højtærede finansministers bemærkninger vil jeg sige, at det er for at gøre lovforslaget så enkelt og så overskueligt som muligt, at vi kun har ladet det dreje sig om statsindkomstkatten. Det gør, at loven vil blive let at administrere, idet det, der kræves, egentlig kun er, at arbejdsgiverne i stedet for at opgive eet tal skal opgive 2 tal: et for den normale arbejds løn og et for den løn, der hidrører fra overarbejde, og den attestation, der her kræves, vil ikke medføre store administrative omkostninger eller store administrative vanskeligheder.

Finansministeren spørger, hvorfor dette lovforslag kun omhandler arbejdere, funktionærer og tjenestemænd. Ja, jeg indrømmer, at man kan diskutere, om man eventuelt skulle udvide forslagets område, men vor begrundelse for denne begrænsning er for det første, at arbejderne er dem, der lider mest ved inflation og kronenedskæring, idet pristalsreguleringen altid slæber bagefter, og for det andet får de fra deres

arbejdsgivere opgivet hele deres indtægt. Men hvis erfaringerne efter en eventuel gennemførelse af lovforslaget viser sig at være gunstige, vil det jo være meget nemt senere at lade det omfatte også husmænd, fiskere, småhandlende og andre næringsdrivende.

Motivet for fremsættelsen af det foreliggende lovforslag er, at den bestående beskatning, hvorefter merindtægten — hvad den højtærede minister også omtalte — beskattes særlig hårdt, ligesom har reduceret det overarbejde, der normalt ellers ville blive gjort, og det er hemningen af dette overarbejde, vi ønsker at fjerne. De enkelte står selvfølgelig ganske frit med hensyn til, om de vil påtage sig et sådant overarbejde; der ligger ingen konflikt med 8 timers arbejdsdagen deri.

Det, der altså vil blive resultatet, hvis lovforslaget gennemføres, er, at samfundet vil få en produktion, som ellers ikke ville være fremkommet, og indenfor så livsvigtige områder som husbyggeriet, skibsbygningen og lastning og losning af skibe i havne vil det alligevel være et betragteligt beløb, en sådan lovgivning vil kunne forøge samfundets produktion med. Da en sådan forøget produktion også vil virke ud i småhandelen og videre ud i samfundet, vil den gunstige virkning af et sådant forslags gennemførelse blive endnu større.

Det er rigtigt, at et lignende forslag blev bragt på tale fra vor side i 1947, og at et lovforslag blev fremsat af det ærede medlem hr. Tholstrup m. fl. i 1948. Men det nu foreliggende forslag, som er noget mere begrænset med hensyn til det antal personer og det antal skatter, det omfatter, mener vi skulle have en større mulighed for gennemførelse med den interesse, der er for sagen i befolkningen, og med den velvillige indstilling overfor forslaget, som trods alt kom til udtryk fra flere sider under behandlingen i 1948.

Virkingen af en sådan lov vil altså være denne, at de mennesker, som ønsker at forøge deres indtægter og forbedre deres levevilkår, får mulighed for at smøge ærmerne op og, både i deres egen interesse og i samfundets interesse, bestille noget mere. Sådan som de økonomiske forhold ligger herhjemme for øjeblikket, kan jeg ikke se andet, end at det set fra alle synspunkter må være noget,